

Karl Göransson

Ljösby. Öby.

Tingslunda.

Flusby

Långhundra 45

Sägner och folktro från min hembygd.

1. Sägner.

I Flusby Långhundra socken ligger en vikingaborg på Lundby gårds ägor. Ruinerna av borgen ligger på en ganska stor höjd, som kan ses långt ut i trakten. Där uppe på höjden är det väldiga stenrös, och man kan se lämningar av borggården och den norra gavelmuren.

Sägner förkälja, att denna borg har i forna tider bebotts av en drakting, som hette Grimso. Han tog i ständigt krig med sina grannar. En gång blev han belägrad av flera småhövningar. Då han sig sig omgiven av fir stor ävernakt, antände han själva slotet och brann därvid inne med sitt folk.

Strax öster om Braborg ligger Lagga socken. Där finns i ett berg en lång gång, vilken enligt folkets ut-saga skall sträcka sig till Gamla Uppsala. Denna gång har för bebotts av en stor jätte, vilken slungade väldiga stenblock mot kyrkorna i trakten. Vid gångens öppning i berget ligger Lagga kyrka med sin block-stapel, uppe på berget. Då man började ringa i kloackorna, måste jätten begiva sig så långt in i berget att han icke hörde något ljud från kloackorna. Men i sin vrede däröver, tog han stor kloack och slungade henne långt ut i fjärden, som ligger nedanför berget. Det säges, att när Laggafjärden blivit äker, skall gubben komma tillbaka och taga upp kloacken. Denna tid är nu icke så långt borta, då man redan har börjat odla den.

2. Vidskeplser.

Då man skall taga en ny ladugård i bruk, sättes

2. 2.
mitt i dörröppningen en ny säc, med vilken man
har avklippt några hirstin på varje ko. Dett hjälpte
så, att intet ont skulle följa med hona in i den nya
ladugården.

Da något djur hade blivit ornstunget, var intet
annat medet, än att med en kniv rita tre streck så att
blodet rann. Dagen därpå vid samma tid, som djuret hade
blivit stunget, var svullnaden över och bettet bitt.

Da bonden var ute och kavade, kunde han
litt hitta en liten mask, kallad Jordgumma. Ge-
nast var bonden kvick att se efter hur den kom-
mande sommaren skulle gestalta sig. Var det så att
Jordgummans bakre del var blå och den främre delen
ljus, så var det ett säkert märke, att försommaren blev
regnig och eftersommaren torr. Var däremot den bakre
delen ljus och den främre delen blå, var man säker på
försommartorka och ymnig nederböed på eftersomma-
ren och hösten.